ÎN CINSTEA MARII ANIVERSĂRI

In sportul popicelor, lansare spectaculoasă

Sînt un vechi și statornic prieten al jocului de popice, de pe vremea cînd arenele erau construite în aer liber, avînd piste din pămînt bătătorit și, mai tîrziu, din scîndură sau ciment. Pe atunci popicele nu puteau fi considerate o disciplină sportivă pentru că nu existau reguli de joc sau vreun sistem competițional. Popicele erau practicate mai mult prin bîlciuri și pe lîngă circiumi, în majoritatea cazurilor pe bătură și bani, fiecare ins lansînd atîtea bile cît convenise la tranzacția pariurilor. Și încă ceva : popicele constituiau un mijloc de atragere a clienților. Ajunge să arătăm că fabrica Luther, din București, a finanțat în multe orașe lucrările de construcție a unor arene acoperite pe lîngă berăriile aprovizionate de unitatea respectivă.

Chiar și după primul război mondial, cînd pe plan internațional popicele cunoșteau o largă răspîndire, acest joc și-a menținut la noi caracterul său strict distractiv, fără a intra într-un circuit competițional. Mult mai tîrziu, decît în alte țări, au fost introduse la noi regulile de concurs. Din inițiativa a 16 secții a luat ființă, în 1931, la Cluj, Asociația sportivă a jucătorilor de popice, care-și propunea să coordoneze activitatea acestui sport în România. Trei ani mai tîrziu, Asociația română intră în contact cu organizația mondială, însă prima întîlnire internațională a sportivilor noștri n-a avut loc decît în anul 1951, cu reprezentativa masculină a Ungariei. Tot după eliberarea țării s-au desfășurat primele întreceri feminine interne și internaționale, formîndu-se totodată primele cadre tehnice și luînd ființă centre de studii și pregătire metodică.

Am făcut acest preambul pentru ca acei care citesc rîndurile de față să poată compara realitățile prezentului — posibile doar prin sprijinul acordat mișcării sportive de către partid și de stat — cu cele ale trecutului. Dacă odinioară numărai pe degete pistele, astăzi sînt destinate amatorilor de popice peste 500 de arene bitumate, 16 săli cu cîte 4 piste, una la București, cu 6 piste, și alta la Mamaia, cu 12 piste. Astfel de arene, amenajate după cerințele tehnicii moderne, întîlnești și la sate. În comunele Sîmbăta de Jos, Beclean (jud. Brașov), Ticu (jud. Cluj), Toria (jud. Covasna), Șotînga (jud. Dîmbovița), Berca (jud. Buzău), Mirșa (jud. Sibiu), ca să amintim numai cîteva din localitățile dotate cu frumoase arene, jocul de popice ocupă un loc de frunte în preferințele cetățenilor.

Un program competițional, care are în prim plan divizia A, asigură o desfășurare ritmică concursurilor din această disciplină sportivă. O divizie națională cu etape minuțios calculate, aidoma întrecerilor de fotbal, handbal sau din alte sporturi de prim rang, în care își dispută întîietatea 24 de echipe feminine și masculine. Apoi, campionatul republican de calificare, unde în sezonul trecut au luat startul peste 3 000 de echipe, campionatele naționale individuale și pe perechi, campionatele județene, municipale și orășenești, angrenează, pe întreaga perioadă a anului, numeroși tineri și virstnici în întrecerile lor. Dacă mai adăugăm concursurile dotate cu trofeele „Cupa 1 Mai", „Cupa Dunării", „Cupa U.G.S.R.", spartachiadele, campionatele asociațiilor Voința și alte întreceri care au intrat în tradiția activității popicarilor, avem imaginea unui sistem competițional bogat și bine închegat.

Creșterea măiestriei sportive a jucătorilor a constituit o permanentă preocupare a federației de popice. În afară de specialiștii forului de resort, de perfecționarea jucătoarelor și jucătorilor fruntași se îngrijesc 23 de antrenori. De pregătirea sportivilor cu celelalte categorii de clasificare, precum și de depistarea și creșterea viitoarelor cadre se ocupă peste 700 de instructori calificați. De asemenea, sălile au fost dotate cu aparate ajutătoare, bile și popice de bună calitate, în așa fel ca tot mai mulți tineri să fie atrași pe pistele de joc. Din scriptele federației reiese că peste 30 000 de sportivi legitimați activează în diverse competiții, însă numărul celor care vin cu regularitate pe arene să se relaxeze jucînd popice este mult mai mare. Fără a exagera, se poate spune că popicele au devenit un joc foarte agreat al tinerilor și virstnicilor.

MINISTATISTICA

- Secții afiliate la F.R.F. — 1253.
- Sportivi legitimați — peste 30 000.
- Maeștri emeriți ai sportului — 8.
- Maeștri ai sportului — 57.
- Sportivi de categoria I — 252.
- Sportivi de categoria a II-a, a III-a și juniori — peste 5 000.
- Antrenori — 23.
- Instructori sportivi calificați — peste 700.
- Arbitri — 489.
- Comisii locale de specialitate — în 39 de județe.

Avînd la dispoziție condiții de concurs și de pregătire din ce în ce mai bune, popicarii români au urcat cu siguranță treptele consacrării în arena mondială, cucerind medalii de aur, argint și bronz. Îți face o mare plăcere să privești tabloul de onoare, unde capul de afiș îl deține veteranul echipei reprezentative, Ion Micoroiu, care în 1957, la Viena, a dobîndit titlul de campion mondial. Au urmat alte strălucite succese.

Bratislava 1962 — locul II pe echipe în campionatul mondial feminin.

Budapesta 1964 — Elena Trandafir vicecampioană europeană.

București 1966 — echipele României campioane mondiale la băieți și fete, iar Petre Purje și Constantin Rădulescu medalii de aur la perechi.

Linz 1968 — formația feminină a României campioană mondială, reprezentativa masculină clasată pe locul secund.

Nürnberg 1969 — medalii de argint pentru echipa masculină participantă la campionatele europene de juniori. În proba individuală, Constantin Voicu s-a clasat pe locul II, Ilie Băiaș pe locul III, Gh. Silvestru pe locul IV și Iosif Tismănaru pe locul VI.

După cum se poate vedea, un joc cîndva de pariuri și distracții ieftine a devenit în ultimul sfert de veac un sport de mare performanță, cu rezonanță pe plan internațional. Ce ne vor rezerva anii viitori ? Considerînd realizările de pînă acum ca o premisă a noilor împliniri, va trebui — pentru a ține pasul cu marile performanțe — să supraveghem necontenit procesul de instruire a sportivilor fruntași, să creștem și să lansăm elementele tinere și talentate, să învingem cu robustețe eventualele dificultăți, pentru ca jocul nostru să rămînă mereu proaspăt.

Gheorghe BĂLAN
președintele F.R.P.

Sportivul — om al viitorului

(Urmare din pag. 1)

Și iată că, aceeași epocă, aceeași epocă de apogeu a culturii umane, realizează performanța unității ființei omului, trimițînd în Cosmos pe trei dintre cei mai armonios dotați fii ai Planetei, Armstrong, Aldrin, Collins — oameni care, stabilind recorduri absolute de viteză, acomodare în imponderabilitate, acomodare și deplasare pe un astru nou, promptitudine a reacțiilor, spirit asociativ, curaj și bărbăție, stabilesc nu numai niște recorduri ale inteligenței umane, ci și niște noi recorduri sportive. *Serbăm, deci, prin cei trei semeni ai noștri, serbăm prin acești temerari ajunși pe Lună, nu numai o supremă cucerire a spiritului uman, ci și o supremă cucerire a umanității ca specie, a umanității care a realizat, în acest secol, modelul optim al ființei umane pentru existența sa de viitor.*

Spiritul rutinier, spiritul unilateralizant, spiritul obtuz va protesta. Acești trei — vor spune sportivii sau medicii sportivi — sînt în primul rînd niște perfecți sportivi, niște oameni apți să cucerească trofee nu numai pe Lună, ci pe oricare stadioane olimpice de pe această planetă. Ei sînt niște experimentați piloți, ei au avut în prealabil mii de ore de zbor, ei și-au confirmat în prealabil aturile de rezistență fizică, tenacitate și curaj, în seria de extenuante și incredibile antrenamente la care n-ar fi rezistat nici un laureat al Premiului Nobel infirm sau debil. Este exact, spun savanții, dar aceiași trei oameni sînt în primul rînd niște perfecți tehnicieni și ingineri, niște inventatori și niște inovatori, deținători de brevete și diplome strălucite în diferitele discipline ale creației științifice, deci ale gîndirii. Fără capul de tehnician al lui Armstrong, trupul său nu făcea două parale. Fără mintea de geolog și geofizician a lui Aldrin, observațiile audeo-vizualo-tactile ale aceluiași ajuns pe Lună, nu însemnau nimic. Fără știința astronomică a lui Collins, fără savanta lui orientare cosmică, fără priceperea de a mînui aparatajul capsulei-mamă, „mirosul terenului" ar fi fost echivalent cu un eșec penibil. În condiții oarecum apropiate, colega cosmică a celor trei, maimuța Bonnie, antrenată în condițiile junglei tailandeze, dotată fizic impecabil, a murit de disperare și urît.

Adevărul nu se află la mijloc, fiindcă adevărul e global. Umanitatea secolului XX a realizat, în fine, modelul de care are nevoie nu prin superlativul excepțiilor, ci la scară de masă, la scara milioanelor. Aldrin a spus-o limpede : „Oricine dintre colegii mei mă putea înlocui. Dacă n-aș fi fost cosmonaut puteam prea bine să fiu și altceva, în cel puțin cîteva meserii". Care dintre noi sau care dintre sportivii noștri pot răspunde unui asemenea deziderat care a devenit, iată, în 1969 — anul cuceririi Lunii — un deziderat omenesc normal ? Este oare o pretenție excesivă ?

Se pare că nu. Omenirea s-a pregătit un secol pentru acest zbor, și s-a pregătit mai ales în aceste ultime decenii. S-a pregătit fabricînd nu numai treptele științifice, absolut necesare acestui salt în Cosmos, dar pregătind și tipul uman necesar. Îndrăznețul navigator al secolului XX nu e același om cu exploratorul din expedițiile polare, vulcanologice, subacvatice, cu pilotul de încercare a unor noi tipuri de vehicule sau cu experimentatorul unor condiții de viață puțin cunoscute, cum sînt cu mile în acest secol. Pe aceștia din urmă nu-i împinge în aventură nici întîmplarea, nici disperarea, nici setea de cîștig. Acestora din urmă nu le sînt suficiente numai rezistența, îndrăzneala, curajul, ei sînt puternici și prin altceva, prin capacitatea de stăpînire a culturii tehnice și umaniste a acestui secol, prin știința de a transforma rezultatele aventurii lor într-un bun general al cunoașterii umane.

Astfel au fost un Nansen, un Amundsen, la începutul veacului, astfel sînt un Picard, un Thor Heyerdhal, un Terzieff în epoca noastră, astfel sînt primii soli ai omenirii în spațiul extraterestru, un Gagarin, un Titov, sau un Frank Borman sau cei trei pe care i-am serbat, astfel vor fi ceilalți, cu miile, angajați pe acest drum care duce omenirea în infinit. Ei încep prin a fi savanți și isprăvesc prin a ajunge sportivi. *Sportul lor reprezintă dezinteresarea umană supremă, aventura supremă, performanțele lor reprezintă bunul suprem al întregii lumi.*

Și prin aceasta am ajuns la trăsătura lor fundamentală, o însușire care ține de etică, o însușire care marchează un nou cîștig etic pentru umanitate. Este vorba despre investitura de răspundere pe care o primesc asemenea oameni, despre sublima lor ambiție de a fi la înălțime și de a nu greși (deși e omenește să greșești), despre dezinteresul superior al aventurii, despre setea pură a performanțelor, implicînd obligatoriu riscul extrem. Un accident în adîncurile oceanului sau pe pîrtia astrală este nițeluș mai mult decît un accident pe iarbă sau pe o pîrtie de schi, așa după cum o victorie în cîmpurile pomenite mai sus reprezintă, trebuie s-o recunoaștem, ceva mai mult decît o simplă victorie sportivă. Iar o asemenea victorie reprezintă, așa cum au și spus-o cei trei cosmonauți, mai mult decît victoria steagului pe care ei l-au așezat pe Lună, o grandioasă victorie a umanității întregi. O semnifică creanga de măslin așezată pe același astru al nopții, o semnifică creanga de măslin care i-a încununat pe cei mai viteji sportivi ai lumii vechi.

Această creangă, dusă în Cosmos ca simbol al aspirației de pace a lumii, i-a încununat — iată — din nou pe cei mai viteji, pe cei mai buni dintre cei buni. Și competiția a rămas deschisă. Cei care vor s-o atingă trebuie să fie la fel de viteji ca ei sau mai viteji decît ei. Este spiritul de competiție, de întrecere dezinteresată pe care ni l-au dăruit această creangă și acest gest.

Și mă bucur că acest spirit a încolțit întîi și întîi pe arenele sportive. Mai rămîne ca sportul să-și facă datoria și în rest. Lumea o așteaptă. Și lumea merită, fiindcă a reușit să realizeze acest tip de om.

Cei 2200, dintr-un milion

(Urmare din pag. 1)

Din acest milion, 2 200 de tineri au venit la București pentru finale. Capitala țării le-a pus la dispoziție cu bucurie stadioanele, căminele studenților, muzeele, lăcașurile de cultură, străzile și bulevardele ei, invitîndu-i să se întreacă într-o ambianță de mare competiție sportivă. I-am văzut pe mulți ieri dimineață, coborînd în Gara de Nord din trenurile sosite de pretutindeni, iar, mai tîrziu, am stat de vorbă cu o parte din cei găzduiți în complexul de la Drept. Sportul le-a prilejuit multora prima călătorie la București. Sportivii vrînceni din satul Străoane au făcut cea mai bună echipă de fotbal din județ, i-au învins pe prahoveni la zonă, iar acum, înainte de finale după cum spunea Iosif Cioran, s-au antrenat aproape zilnic. Ei sînt intimidați cînd aud că vor juca pe terenurile stadionului „23 August" și nu le vine să creadă că finala de fotbal se va disputa acolo unde au evoluat Eusebio, Di Stefano, Suarez, Bobby Charlton sau Dumitrache. Satele din Vrancea au mai venit cu atleți și luptători, la fel ca și grupul bihorenilor despre care ne vorbește Gheorghe Păcuraru, un tînăr pe care îl simți voluntar și cu darul rostirii : *„Sîntem 36 și toți venim pentru prima oară la București. De cîțiva ani în satele din Bihor sportul s-a răspîndit strașnic. La Săcueni, de unde sînt, există un complex sportiv, cu două terenuri de handbal (echipa liceului nostru joacă în divizia școlară de handbal), cu teren de volei, tenis și fotbal. În curînd se va amenaja și un bazin de înot. Cupa tineretului ne-a animat, ideea competiției ne-a determinat să ne antrenăm cu ambiție iar cînd anul acesta am auzit că va fi și finală pe țară, noi bihorenii am exersat ca niște sportivi de performanță".*

Ion Ilieș și Pavel Iatan ne-au vorbit despre grupul venit din Timiș. O singură comună — Lovrin a dat delegației 40 de sportivi (echipele de handbal, fotbal și trîntă), edificator pentru forța și tradiția sportului în satele care o compun. Ei ne mărturisesc, că au o bază sportivă excelentă, și că activitatea de educație fizică cuprinde peste 60 la sută din masa tineretului.

Din tot ce-am auzit și am văzut în mijlocul participanților abia sosiți la finalele „Cupei tineretului" se poate deduce dimensiunea eforturilor Uniunii Tineretului Comunist pentru diseminarea sportului, pentru transformarea lui într-o dată permanentă a vieții tineretului de la sate. Impresionantă a fost, de asemenea, atmosfera de exuberanță și puritate, de aspirații, de realizare și de curiozitate, de voință, sete de cunoaștere și demnitate a sutelor de tineri țărani veniți de pretutindeni ca un simbol al potențelor realității noastre socialiste, capabilă să răspîndească civilizația în fiecare colț de țară, în fiecare casă. Vor urma patru zile de întreceri sportive și de osmoză culturală, la care sperăm că publicul bucureștean va asista cu o afecțiune omagială.

Start în finala republicană

(Urmare din pag. 1)

sportiv și a implicațiilor pe care el le are în viața satului a dat sportului din aceste nuclee administrativ-teritoriale alte dimensiuni și orizonturi, oferind celor mai dotați și destoinici reprezentanți ai comunelor posibilitatea de a duce mesajul și a face cunoscută tradiția sportivă a locului la o mare reuniune sportivă pe care o găzduiește, în aceste zilei premergătoare marii sărbători de la 23 August, capitala țării.

Băieți și fete, sosiți ieri din diferite colțuri ale României, îmbrăcați în porturile specifice județelor de baștină, purtînd în inimi și în bujorul obrajilor emoția și curiozitatea generate de marile evenimente, pășesc, în primele ceasuri ale acestei dimineți, în principalele arene sportive ale Bucureștiului, unde vor da măsura înzestrării și dibăciei lor în această artă care se cheamă SPORTUL și care a început să acapareze zone din ce în ce mai largi în inima și conștiința lor.

De astăzi și pînă marți, pe terenurile de la „23 August", Tineretului, Politehnica și baza Universității, vom întîlni fotbaliști veniți din Străoanele Vrancei și Tîlmaciu Sibiului, din Apahida Clujului și Afumații Doljului, handbaliști din Hălchiul Brașovului și handbaliste din Sînandrei (județul Timiș), voleibaliști din Albac (județul Alba) și din Plopana (Bacău), voleibaliste din Fîntînele (județul Iași) sau Mehadia (Caraș-Severin), jucători de oină din Gîngiova (județul Dolj) și Tătăranii Dîmboviței, pe cei 1 200 de atleți și 230 de luptători, campioni ai celor 39 de județe ale țării.

Este un festival sportiv la care și-au cîștigat drept de participare tineri din toate județele României (la o disciplină sau alta) și pe care concurenții trebuie să-l onoreze cu prezențe meritorii, să-i justifice astfel oportunitatea și să-l înscrie, în calendarul sportiv, ca un bun cîștigat, necesar, repetabil în fiecare august.

În dimineața aceasta, la ora 8, primii finaliști pe care sorții i-a decis aseară, în ședința tehnică, intră în concurs.

Îi vom însoți, încurajîndu-i atît în etapa inaugurală, cît și pe parcursul întregii finale. Tuturor — SUCCES !

Programul zilei de astăzi : stadionul „23 August" (terenul central și terenul nr. 2), de la ora 8 : ATLETISM ; stadionul „23 August" (terenul nr. 4) și stadionul Politehnica, de la ora 8 : FOTBAL ; stadionul Tineretului, de la ora 8 : HANDBAL, VOLEI, OINĂ ; baza sportivă a Universității (str. V. Pîrvan), de la ora 8 : TRÎNTĂ.

Pe stadionul Dinamo, la ora 16,30, va avea loc deschiderea festivă a finalei republicane a „Cupei tineretului de la sate" — ediția de vară.

Din însemnările unui inter rătăcitor...

OTTENBROS

Iată, a venit pentru Merckx și vremea sechestrării. Complotul din Turul Italiei nu dăduse rezultate. După cîteva hohote de plîns, Eddy devenise martir. Comploturile care sfîrșesc prin sanctificarea victimei sînt — se știe din istorie — timpenii curate. Două săptămîni mai tîrziu, în Turul Franței, martirul devenea împărat în Galibier și Tourmalet, ghilotinînd complotiștii și slugile lor, prin ridicol : pleca din pluton cînd voia, cîștiga cu 8 minute etapa Pirineilor deși nu mai avea nevoie de aceste 8 minute, și lăsa ca ultimul clasat, Matignon, să cîștige în Puy de Dome, ca o ultimă și zdravănă ironie la adresa rivalilor sfîrșiți. Poulidor anunța că noua domnie se va întinde pînă în 1975. Nu se mai putea aștepta. Mai ales că la două zile înaintea campionatului mondial de la Zolden, Eddy cîștiga și Paris—Luxemburg, jucîndu-se și cu Gimondi : în prima zi îi dăduse 44 secunde, ca în a doua etapă să i le ia ușor înapoi și să-l bată cu alte 24. Istoricii ciclismului căutau în biblii cine mai cîștigase în același an Turul Franței, Paris — Luxemburg și campionatul mondial.

Nu se mai putea aștepta. Ridicolul ucide — zic de mult francezii, dar asta nu mai e valabil în secolul nostru. Azi ridicolul dă viață, mobilizează la luptă marile și micile mediocrități. Sîntem un secol foarte demn — nimeni nu se mai recunoaște învins, inferior, nimeni nu mai admite să stea în banca lui. Ca atare, la Zolden, nu se mai lucrează cu trucuri, găinării, bidoane trucate, se lucrează pe față : toată lumea bună îl sechestrează pe Merckx. Împăratul e păzit ca Napoleon pe Sfînta-Elena. Orice evadare, orice sprint e anihilat. Domiciliu forțat în pluton. Nici un campion local nu se gîndește să cîștige campionatul mondial. Toți stau de strajă vigilenți ca Merckx să nu cîștige.

La kilometrul 52, devreme, 11 băieți de trupă scapă și se duc. 8 bătrîni generali nu se mișcă de lîngă prizonier. La kilometrul 110, cei 11 au trei minute avans. La kilometrul 147, mai scapă din pluton încă patru gradați, ducă-se... La kilometrul 200, Merckx se resemnează și-și lasă un locotenent, Stevens, să plece.

Cu un tur înaintea sosirii, Merckx abandonează pentru ca numele să nu figureze în clasamentul stabilit pentru eternitate. După aceea, schimbă hotelul ca să evite interviurile pentru cotidienele lumii.

Cine-i acest Ottenbros care-l întrece cu 15 centimetri pe Stevens la sprintul final ? Nimeni nu știe. Un olandez din echipa națională a Olandei — în civilie, coechipier al lui Van Looy în echipa belgiană „Willem II", care Van Looy e în timpul războiului pentru campionatul mondial coechipier al lui Merckx în echipa Belgiei... Ziariștii caută în istoriile ciclismului ce a făcut în ultimii ani Ottenbros. Nimic important. Ultimă performanță : al 78-lea în Turul Franței, la 3 ore și ceva de Merckx. Acesta e noul campion al lumii, la ciclism.

Altfel, viața e frumoasă.

Radu COSAȘU

ÎN TURNEUL INTERNAȚIONAL DE VOLEI

ECHIPA ROMÂNIEI A DECEPȚIONAT

CONSTANȚA, 13 (prin telefon, de la trimisul nostru). Cea de a doua zi a turneului a programat partidele **Japonia — Belgia, România — Ungaria** și **R. D. Germană — Polonia.** În primul joc, voleibaliștii niponi au reușit să cîștige, abia după cinci seturi, în fața celor belgieni. În primele două seturi, pe care de altfel le-a cîștigat la 8 și la 10, echipa antrenată de Horațiu Nicolau s-a impus datorită organizării superioare a jocului blocajului, care nu a lăsat să treacă aproape nimic, și atacului în care a strălucit **Poosen Berto** și **Huybrgchts.** În seturile următoare, după ce belgienii au fost la un pas de victoria finală, voleibaliștii japonezi încep să dea o ripostă din ce în ce mai hotărîtă, ceea ce-i dezorientează pe adversari, iar prin atacurile fulminante ale lui **Kimura** refac din handicap reușind victoria finală : 3—2 (—8, —10, 4, 13, 6) pentru **Japonia.** A arbitrat foarte bine cuplul **Bogyo Pal** (Ungaria) — **V. Moraru** (România).

În cea de a doua partidă a serii s-au întîlnit echipele **României** și **Ungariei.**

Echipa noastră s-a prezentat slab, considerînd poate că victoria este aprioric cîștigată. Altfel nu se explică de ce a avut o evoluție atît de ștearsă, manifestată chiar de la începutul partidei, cînd a fost pur și simplu surclasată. Revenirea din al doilea set a jucătorilor români, dintre care doar **Schreiber** a arătat o formă mai bună, nu a fost suficientă, deoarece în seturile următoare jucătorii maghiari stăpînesc autoritar disputa la fileu prin trăgătorul **Buzee** (cel mai bun produs al voleiului maghiar — după părerea noastră) și acționează organizat și calm în linia a doua și la blocaj, anihilînd permanent încercările de atac ale jucătorilor noștri. **Udișteanu** nu se impune decît rareori în lupta cu blocajul advers, pasele merg anapoda, jocul echipei noastre este absolut static și dezorganizat. Scor final : 3—1 (5, —11, 4, 14) pentru **Ungaria.** Au arbitrat slab **Boris Leonov** (U.R.S.S.) și **W. Solansky** (R.D.G.).

În ultimul joc **Polonia — R.D. Germană** 1—3 (—5, —7, 10, —4).

Aurelian BREBEANU

Un meci atractiv

România întîlnește selecționata R. S. S. Estone

Așadar, astăzi după amiază o nouă întîlnire internațională pentru echipa reprezentativă de gimnastică modernă a țării noastre, un nou prilej de verificare a potențialului ei în preajma marii confruntări de la Varna. În sala Floreasca, de la ora 17.30, se întîlnesc reprezentativele României și R.S.S. Estone. Iulia Zaharia, campioana țării pe 1969, Livia Grama, campioana pe anul trecut, ca și Victoria Vîlcu, Mihaela Nicolaescu, Mariana Jinga, Ileana Nicolae și Marilena Pegulescu sînt gata să înfrunte selecționata Estoniei într-un meci amical care prevede exerciții liber alese la cele trei probe ale gimnasticii moderne : *două exerciții cu aparat portativ și un exercițiu fără obiect.*

Noi maeștri ai sportului

La sediul Federației române de popice, a avut loc o ședință festivă în cadrul căreia au fost decernate titlurile de maeștri ai sportului unui număr de 17 jucătoare și jucători care au îndeplinit normele respective. Printre noii maeștri ai sportului se află cunoscuții sportivi Cornelia Grecescu (București), Gheorghe Silvestru (Ploiești), Nicolae Blănaru (Cîmpina), Minodora Chețan (Tg. Mureș), Ion Petru (București) și Ludovic Sereș (Oradea).

După prima zi a concursului internațional de talere

București—Moscova 375-379 t

Ieri a început pe poligonul Tunari un important concurs internațional de tir la care participă cei mai buni trăgători cu arma de vînătoare din **București** și **Moscova.** După disputarea primei manșe a probei de talere aruncate din șanț oaspeții conduc cu 4 puncte. Performerul zilei a fost însă românul **Gh. Florescu,** care în această manșă de 100 de talere a doborît 97. Echipa Capitalei — formată din **Gh. Florescu, I. Dumitrescu, Șt. Popovici** și **A. Ionescu** — a început bine întrecerea, cifrele obținute de componenții ei, în seriile 1—3 (într-o serie se trage la 25 de talere), au fost mulțumitoare — între 23—25 de talere lovite. În ultima serie a primei manșe, însă, A. Ionescu n-a rezistat căldurii excesive (din jurul orei 14) și a greșit la 5 talere. Din formația oaspe s-au comportat bine **G. Vlasov** și **A. Kletkov,** ambii notați cu cîte 96 de talere doborîte. Punctajul a evoluat astfel : **București** în seria I — 93 t, s. II — 94 t, s. III — 96 t, s. IV — 92 t ; **Moscova** : s. I 93 t, s. II — 94 t, s. III — 97 t, s. IV — 95 t. Deci după 100 de talere : **Moscova** 379 t, **București** 375 t. Restul concurenților au obținut următoarele rezultate : **I. Dumitrescu** 94 t, **Șt. Popovici** 93 t, **A. Ionescu** 90 t, **I. Kostliov** 94 t și **V. Davidson** 93 t. Azi, de la ora 9, manșa a II-a la talere aruncate din șanț și manșa I la skeet (concurs individual).

T. R.

ÎN TURNEUL INTERNAȚIONAL

ROMÂNIA B A ȚINUT ÎN ȘAH ROMÂNIA A

Turneul internațional de polo „Cupa București" a continuat ieri la ștrandul Tineretului din Capitală cu jocurile etapei a 4-a. În primul joc valoroasa echipă a Republicii Democrate Germane, una dintre pretendentele la cîștigarea trofeului, a întîlnit echipa Bulgariei. Net superiori, polo iștii germani au obținut o victorie comodă și în același timp categorică, cu scorul de 9—3 (2—1, 4—1, 1—0, 2—1). Autorii punctelor : **Lange** 3, **Zein** 2, **Herzog, Rusche, Schuler, Rund,** respectiv, **A. Konstantinov** 2 și **Brankov,** ambii din lovituri de la 4 m. A condus excelent Mateo Manguillot (Spania). Eliminări : Bulgaria 6 minute, R.D.G. 6 minute. În cel de al doilea joc echipa secundă a României a ținut în șah prima garnitură a țării, reușind un frumos rezultat de egalitate : 5—5 (2—0, 1—2, 0—1, 2—2). De remarcat că echipa secundă a condus jumătate din meci, formația I reușind să egaleze situația de-abia în ultimele două reprize. Autorii golurilor : **Rusu** 2, **Frincu, Marica, Popescu** pentru echipa **România II,** respectiv, **Firoiu, Zahan, Zamfirescu, Popa, Mihăilescu.** A arbitrat Bosko Jukovici (Iugoslavia). Astăzi, de la ora 18,30, au loc ultimele meciuri ale acestui turneu. Pe prim plan se află, desigur, întrecerea dintre reprezentativele României și R.D. Germane care au oferit întotdeauna dispute pasionante. La ora 19,30 se va desfășura partida Cehoslovacia — România B.

Aurel PAPADIE

Campionatul de viteză pe șosea — ediția 1969

Înaintea ultimului start...

Campionatul republican de viteză pe șosea a ajuns în faza finală. Duminică vor avea loc, pe un traseu ales în centrul orașului Gheorghe Gheorghiu-Dej, ultimele întreceri ale acestei competiții, care a angrenat — timp de cîteva luni — aproape 100 de alergători. Cei care s-au antrenat cu seriozitate și și-au pregătit temeinic mașinile de concurs au acumulat, în concursurile anterioare, puncte prețioase în cursa pentru cucerirea celor șapte titluri puse în joc. Iată, de altfel, cum arată clasamentele înaintea ultimei etape :

Motorete Carpați : 1—2. Tr. Macarie (Met. Buc.), Alexandru Oprea (Metrom Brașov) 18 p, 3. Al. Kis (I.R.A. Satu Mare) 12 p; *125 cmc :* I. M. Pop (Steaua) 24 p, 2. T. Popa (Met. Buc.) 18 p, 3. V. Solomon (Motorul B. Mare) 9 p ; *175 cmc :* 1. Fl. Ștefan (Loc. Ploiești) 14 p, 2. Tr. Macarie (Met. Buc.) 10 p, 3—4. I. Lăzărescu (Vagonul Arad), I. Pap (I.R.A. Satu Mare) 8 p ; *250 cmc :* 1. W. Hirschvogel (C.S.M. Reșița) 20 p, 2. I. Lăzărescu (Vagonul Arad) 10 p, 3—4. Gh. Ion (Steaua), Al. Ionescu (Steaua) 8 p ; *350 cmc :* 1—2. Al. Ionescu (Steaua), V. Szabo (Steaua) 18 p, 3—4. Fl. Bejan (C.S.M. Reșița), Ioan Pop (I.R.A. Satu Mare) 10 p ; *500 cmc :* 1. Gh. Ion (Steaua) 24 p, 2. V. Szabo (Steaua) 18 p ; *ataș :* 1. M. Dănescu — V. Dițescu (Steaua) 24 p, 2—3. R. Zănescu — M. Rădulescu (Rapid Pitești), Ștefan Csorbasi — I. Csorbasi (I.R.A. Tg. Mureș) 10 p.

„CUPA STEAUA" — EDIȚIA 1969

TUDOR VASILE (DINAMO) — ÎNVINGĂTOR ÎN PRIMA ETAPĂ

Actuala ediție a tradiționalei competiții cicliste, dotată cu „Cupa Steaua", reunește 32 de rutieri din Capitală și provincie. Startul în prima etapă, desfășurată ieri pe distanța București — Oltenița și retur (100 km) s-a dat din dreptul bornei kilometrice 14, la ora 16. În ciuda căldurii excesive, plutonul rulează într-un ritm susținut, menținîndu-se însă compact pînă în apropierea orașului Oltenița. Aici, Nicolaie David (Mureșul Tg. Mureș) acționează pe cont propriu, se desprinde de ceilalți, și întoarce primul la Oltenița. Va fi curînd ajuns de grosul plutonului, care rulează, în continuare, cu peste 40 km la oră. Asistăm la o serie de tentative de evadare. Atacul decisiv se produce la ieșirea din comuna Șoldanu : pleacă din pluton Fr. Gera (Steaua), care după o acțiune solitară de 15 km este ajuns de Șt. Cernea (Steaua), C. Ciocan (Dinamo), T. Vasile (Dinamo) și D. Nemțeanu (Steaua). Ei își vor disputa sprintul final, cîștigat de Tudor Vasile, cronometrat cu 2h 23:49 (timp cu bonificație 2h 23:19) urmat, în același timp, de C. Ciocan, Șt. Cernea, D. Nemțeanu și Fr. Gera.

Astăzi are loc etapa a II-a, pe ruta București — Alexandria — București.

Florin SANDU

ÎN TURNEUL INTERNAȚIONAL DE TENIS DE LA BRAȘOV

TIMPUL NEFAVORABIL A DECIS ÎNTRERUPEREA PARTIDELOR

BRAȘOV, 15 *(prin telefon).* Programul zilei de vineri care a fost deosebit de încărcat, a cuprins întrecerile în urma cărora urmau să se stabilească cîștigătoarea la simplu fete și semifinaliștii la băieți. Din păcate, timpul nefavorabil n-a permis desfășurarea partidelor programate după amiază, astfel încît abia simbătă vor fi cunoscuți primii campioni internaționali de la Brașov. La fete a fost stabilită și a doua finalistă care-și va disputa titlul cu reprezentanta țării noastre, *Agneta Kuhn.* Este vorba de *Veronica Koch* (R. D. Germană), care a învins cu 6—4, 6—2 pe *Valeria Balaci.*

La simplu băieți, semifinalele s-au întrerupt în momentul cînd *Codin Dumitrescu* conducea în setul decisiv cu 3—2 în partida cu cehoslovacul *Pavel Hutka* (6—1, 4—6), iar *Viorel Marcu,* după ce a pierdut primul set cu 1—6, a întrerupt la 5—5 jocul cu *Jiri Hrebec* (Cehoslovacia).

C. GRUIA
coresp. principal

„Traversarea lacurilor", o întrecere de mare tradiție

Gazda „Traversării lacurilor", una din competițiile cu o veche tradiție în sportul bucureștean, va fi anul acesta lacul Băneasa. Organizatorii, Consiliul municipal al U.G.S.R., au stabilit ca întrecerile să își înceapă desfășurarea duminică la ora 9,30 de la cabana P.T.T.R. de lîngă stăvilar. Au dreptul să participe băieți care au împlinit 18 ani și fete de la 17 ani în sus. Aceștia vor avea de parcurs distanțele de 5 km înot și 400 m alergare.

● Săritorii din Capitală, printre care se află majoritatea componenților loturilor republicane, își dispută astăzi și mîine, la ștrandul Tineretului, titlurile de campioni la seniori ai Bucureștiului. Nu vor lipsi Melania Decuseară, Constantin Nedelcu, Doina Săvulescu, Irinel Popescu, Doru Nedelcu și ceilalți fruntași ai acestei ramuri a natației. Azi, de la orele 10 și 16, au loc săriturile de la trambulină pentru băieți și de la platformă pentru fete, iar duminică, de la aceleași ore, ultimele probe.